

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 394

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 113 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal	2–6
Decizia nr. 114 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală	7–9
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
70. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative	10–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 1.151/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.033D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.034D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 7.418/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.034D/2018 la Dosarul nr. 1.033D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 14 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.151/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția**

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal. Excepția a fost ridicată din oficiu într-o cauză penală în care inculpata a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea, în stare de recidivă, a două infracțiuni de furt. Pentru una dintre fapte a intervenit împăcarea, inculpata fiind judecată doar pentru furtul a două bijuterii cu o valoare foarte mică.

8. Prin Încheierea din 19 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.418/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată din oficiu într-o cauză penală în care inculpații au fost trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii asimilate celei de contrabandă, în varianta agravată, prevăzută de art. 270 alin. (3) raportat la art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal (pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 15 ani), fiind vorba de deținerea și/sau vânzarea câtorva zeci de pachete de țigări, în cazul fiecărui inculpat. Inculpatul Marian Florin Iancu a fost anterior condamnat la un an închisoare, prin Sentința penală nr. 1.250/2013 a Judecătoria Sectorului 5 București, fiind eliberat la data de 16 septembrie 2014, cu un rest de 63 de zile rămase de executat (fapta din prezenta cauză fiind consumată la data de 2 martie 2015 și epuizată la data de 5 ianuarie 2016).

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, referitor la dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal, instanța de judecată, autoare a excepției, învederează că dispozițiile art. 181 din vechiul Cod penal permiteau excluderea din sfera ilicitului penal a faptelor mărunte, fără ca aceasta să fie condiționată de inexistența antecedentelor penale ale făptuitorului ori de un quantum maxim al pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă. În schimb, în prezent, în sistemul noului Cod penal s-a renunțat la reglementarea pericolului social și, implicit, la categoria faptelor care nu prezintă pericolul social al infracțiunii — arătându-se însă în expunerea de motive, ca și în doctrină că aceasta nu atrage aducerea în sfera infracțiunii pedepsibile a unor fapte vădit lipsite de gravitate, căci situația acestora se va rezolva, în contextul reglementărilor din noul Cod de procedură penală, pe baza principiului oportunității — o asemenea soluție fiind tradițională în legislațiile europene occidentale. Observă însă că această soluție a renunțării la aplicarea pedepsei pusă la dispoziția instanței este condiționată, pe lângă gravitatea redusă a faptei, de multiple cerințe suplimentare — inclusiv de inexistența unei condamnări anterioare a infractorului [cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) din Codul penal sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare], respectiv de o limită de cel mult 5 ani pentru pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege. Or, în

aceste condiții, în ipoteza în care un infractor care a mai fost anterior condamnat comite un furt extrem de mărunț ori deține chiar și un singur pachet de țigări de contrabandă (chiar pentru consum propriu), în cazul în care procurorul dispune trimiterea în judecată, nu există niciun mijloc procesual prin care instanța să poată exclude o astfel de faptă din sfera ilicitului penal. Consideră că prin reglementarea criticată se încalcă principiul *ultima ratio* în materie penală, potrivit căruia nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, pentru a fi justificată aplicarea unei sancțiuni penale. Cât despre împrejurarea că autorul unei astfel de fapte penale extrem de mărunte ar fi suferit o condamnare anterioară, instanța consideră că aceasta nu ar trebui să prevaleze în raport cu caracterul derizoriu al faptei, pentru că s-ar ajunge la o disproporționalitate vădită a naturii și nivelului sancțiunilor în raport cu fapta concretă comisă.

10. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3), autoarea precizează că acest text de lege nu prevede printre elementele constitutive, în modalitatea deținerii, vreun scop anume al acestei dețineri de țigarete ce provin din contrabandă, ci doar împrejurarea cunoașterii provenienței bunurilor. Cu alte cuvinte, comite infracțiunea în discuție și persoana care cumpără, în cunoștință de cauză, chiar și un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu, întrucât, ulterior, va deține respectivul bun. Reține că pe rolul instanței s-au aflat de-a lungul timpului numeroase dosare în care inculpații erau acuzați de simpla deținere a unei cantități infime de țigări de contrabandă. Or, în aceste condiții, în ipoteza persoanei care cumpără un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu (bun pe care apoi îl deține), în cazul în care procurorul nu renunță la urmărirea penală, astfel cum îi permite art. 318 din Codul de procedură penală, pentru infracțiunea în varianta simplă prevăzută de art. 270 alin. (3) din Codul vamal, ci dispune trimiterea în judecată, nu există niciun mijloc procesual prin care judecătorul să poată exclude o astfel de faptă din sfera ilicitului penal, întrucât, spre deosebire de reglementarea cuprinsă în art. 318 din Codul de procedură penală, renunțarea la aplicarea pedepsei (art. 80 din Codul penal) este o instituție supusă unor multiple condiționări suplimentare (referitoare la persoana infractorului), dar și cerinței ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită să nu fie închisoarea mai mare de 5 ani.

11. Cât privește varianta agravată a acestei infracțiuni, prevăzută de art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în acest caz fapta în discuție este comisă de două sau mai multe persoane împreună și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani. Așadar, dacă două persoane — în practică, de regulă, soți sau concubini — cumpără împreună chiar și un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu, pachet pe care apoi îl dețin, eventual, îl și transportă împreună, fapta în discuție constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, fără ca în acest caz să mai poată fi incidentă instituția renunțării la urmărirea penală, dată fiind depășirea limitei de 7 ani de închisoare, prevăzută de art. 318 din Codul de procedură penală.

12. În aceste condiții, consideră că lipsa unui prag valoric sub care fapta în discuție să nu mai constituie infracțiune — cum este prevăzut, de exemplu, la art. 270 alin. (2) lit. a) din Codul vamal, care reglementează o variantă a infracțiunii de contrabandă, ori la art. 296¹ alin. (1) din Codul fiscal, potrivit

căruia fapta constituie infracțiune doar când se depășește limita de 10.000 de țigarete, conduce la o încălcare a principiului *ultima ratio* în materie penală, pentru considerentele menționate anterior.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal, având următorul conținut:

— Art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006: „*Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.*”;

— Art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006: „*Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite [...] de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal: „*Nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă: a) infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; [...] d) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 5 ani.*”

17. Autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin deciziile nr. 407 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 28 iulie 2016, și nr. 721 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că normele penale care reglementează condițiile renunțării la aplicarea pedepsei în ipoteza în care infractorul a mai suferit anterior o condamnare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

19. Cu privire la instituția renunțării la aplicarea pedepsei, Curtea a reținut, în paragrafele 14—17, respectiv 15—21 ale deciziilor precitate, că renunțarea la aplicarea pedepsei este o instituție nouă, care nu are corespondent în Codul penal anterior și care constă în facultatea recunoscută instanței de judecată de a renunța definitiv la stabilirea și aplicarea unei pedepse pentru o persoană găsită vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, pentru resocializarea căreia — ținând seama de gravitatea infracțiunii, de persoana infractorului și de conduita avută de acesta anterior și ulterior comiterii faptei — este suficientă aplicarea unui avertisment. Rațiunea renunțării la aplicarea pedepsei o reprezintă săvârșirea unor fapte infracționale care au o gravitate redusă, infractorul putând fi exonerat de la aplicarea unei pedepse, fiind suficiente constatarea faptelor și atenționarea infractorului cu privire la conduita viitoare. Curtea a observat totodată că prevederi similare se regăseau în art. 18¹ din Codul penal din 1969, ce aveau drept rațiune nepedepsirea infractorului pentru lipsa pericolului social concret al faptei, în condițiile atingerii minime a valorilor apărute prin lege. Curtea a observat însă că, pentru a se renunța la aplicarea pedepsei, Codul penal actual reglementează, în art. 80, noi criterii cu privire la faptă și la persoana infractorului. Așadar, în vechiul Cod penal, fapta care nu prezenta pericolul social al unei infracțiuni nu constituia infracțiune, pe când, în noul Cod penal, cu privire la faptă, deși aceasta este infracțiune, s-ar putea renunța la aplicarea pedepsei, această din urmă operațiune fiind la latitudinea instanței de judecată care va dispune în condițiile prevăzute de art. 80 din Codul penal.

20. Curtea a reținut, de asemenea, că, pentru ca instanța să poată dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, trebuie să fie întrunite condițiile pozitive referitoare la gravitatea redusă a infracțiunii și la conduita infractorului, reglementate în art. 80 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, renunțarea la aplicarea pedepsei nefiind un drept al infractorului, ci o facultate a instanței de judecată care apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea cu privire la persoana acestuia. Curtea a reținut totodată că renunțarea la aplicarea pedepsei nu este exclusiv o exprimare a voinței instanței de judecată, actualul Cod penal stabilind, de asemenea, în art. 80 alin. (2), condiții negative cu privire la persoana infractorului sau cu privire la limita maximă specială a pedepsei pentru care se poate aplica, față de prevederile art. 18¹ din Codul penal din 1969, care țineau seama doar de gradul de pericol social concret al faptei, așadar de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care s-a săvârșit fapta, de urmarea produsă ori care s-ar fi putut produce, toate aceste din urmă criterii ce țineau de pericolul social al faptei fiind apreciate de instanță. Așadar, Curtea a reținut că art. 80 alin. (2) lit. a)—d) din Codul penal reglementează situațiile în prezența cărora instanța nu poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, acestea fiind condiții ce țin de persoana infractorului, precum și de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită. Una dintre condițiile negative referitoare la conduita infractorului anterioară săvârșirii faptei este reglementată în art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal, care stabilește că nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) — faptele nu mai sunt prevăzute de legea penală și lit. b) — infracțiunile amnistiate sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare.

21. În raport cu cele reținute în motivarea soluției de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. a) din Codul penal, Curtea a constatat, în esență, că legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, așa încât norma penală în vigoare răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, stabilirea condițiilor în care instanța de judecată poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei intrând în atribuțiile Parlamentului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. În concluzie, față de considerentele deciziilor precitate, aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, Curtea constată că se impune respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. a) și d) din Codul penal.

24. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Curtea, examinând critici similare celor formulate în prezenta cauză, a pronunțat Decizia nr. 556 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 6 decembrie 2017, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția formulată.

25. Astfel, în considerentele deciziei precitate, paragrafele 34—48, Curtea a reținut că legiuitorul a incriminat infracțiunea de contrabandă prevăzută de art. 270 din Codul vamal, în vederea prevenirii și combaterii concurenței neloiale față de producătorii Uniunii Europene, dar și în vederea preîntâmpinării pierderilor veniturilor fiscale determinate de importurile frauduloase care pun în pericol atât resursele statelor membre, cât și pe cele proprii ale Uniunii Europene. În acest sens, în alin. (1) al textului mai sus menționat s-a incriminat fapta de introducere sau de scoatere din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau a mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal. Totodată, în alin. (2) legiuitorul a prevăzut o limită valorică de la care fapta săvârșită pentru prima dată în decursul unui an este infracțiune. Ceea ce se situează sub nivelul valoric prevăzut de alin. (2) lit. a) al art. 270 din Codul vamal corespunde reglementării prevăzute în art. 653 alin. (1) lit. a) cu referire la alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 15 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care fapta de sustragere de la controlul vamal se săvârșește de două ori în decursul unui an, corespunzător incriminării din alin. (2) lit. b) al art. 270 din Codul vamal, făptuitorul nu mai beneficiază de un prag valoric de la care fapta să fie infracțiune, astfel că, prin voința legiuitorului, fapta este infracțiune indiferent de valoarea în vamă a bunurilor sau mărfurilor, această incriminare neavând corespondent în reglementarea contravențională. În același mod, fapta de „*înstrăinare sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal*”, reglementată în alin. (2) lit. c) al art. 270 din Codul vamal, este infracțiune indiferent de valoarea bunurilor sau a mărfurilor

înstrăinate, întrucât nici această incriminare nu are corespondent în reglementarea contravențională.

26. Prin Decizia nr. 824 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 17 februarie 2016, paragrafele 29 și 30, și Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 17 februarie 2016, paragrafele 20 și 21, Curtea Constituțională a statuat că, potrivit art. 270 alin. (3) din Codul vamal, se asimilează infracțiunii de contrabandă o serie de acțiuni/operațiuni, enumerate în mod limitativ (colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, desfacerea și vânzarea), ce au ca obiect material bunuri sau mărfuri care trebuie plasate sub un regim vamal, condiționat de cunoașterea de către autor a faptului că respectivele bunuri/mărfuri provin din contrabandă ori sunt destinate săvârșirii contrabandei. Așadar, din conținutul incriminării rezultă că această infracțiune, prin voința legiuitorului, este „asimilată” infracțiunii de contrabandă, legiuitorul folosind procedura normei incomplete pentru a-i întregi conținutul, făcând, în acest sens, trimitere la pedeapsa prevăzută la alin. (1) al art. 270 din Codul vamal. În acest context, Curtea a observat că, stabilind o pedeapsă corespunzătoare incriminării din alin. (1) al art. 270 din Codul vamal, legiuitorul a atribuit faptei reglementate de alin. (3) al aceluiași articol același pericol social generic, deși această din urmă infracțiune este doar „asimilată”, derivată, corelativă.

27. Așa fiind, în ipoteza infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, legiuitorul a apreciat că este necesară o sancționare fermă a acesteia, având în vedere actualitatea aspectelor reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010, respectiv asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, respectiv produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, accelerarea încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu, întărirea supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și instituirea unor pârghii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare. Așa încât, prin adoptarea și menținerea în fondul legislativ activ a acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific.

28. În continuare, instanța de control constituțional a constatat că, prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, pronunțându-se asupra unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit că „noțiunea de «contrabandă» utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nu echivalează cu infracțiunea de contrabandă prevăzută în art. 270 alin. (1) și art. 270 alin. (2) din aceeași lege, cu toate elementele constitutive ale acesteia”. Drept urmare, instanța supremă a statuat că „noțiunea de «contrabandă» utilizată de legiuitor în dispozițiile art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în sintagma «cunoscând că acestea provin din contrabandă», privește contrabanda constând în introducerea în țară a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal ori introducerea în țară a acestor bunuri sau mărfuri prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la controlul vamal”. Curtea a constatat că

dispozițiile legale ale art. 270 alin. (3) din Codul vamal, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor constituționale invocate.

29. Astfel, ca și în cazul infracțiunii de contrabandă în variantele normative prevăzute de art. 270 alin. (1) și art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006, conținutul normativ al infracțiunii asimilate prevăzute de art. 270 alin. (3) din aceeași lege se referă la sustragerea de la plata taxelor datorate statului, cunoscând că bunurile sau mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia. Așa fiind, obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 este reprezentat de bunurile sau de mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia. Aceasta, în condițiile în care, în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în Hotărârea din 2 aprilie 2009, pronunțată în Cauza C-459/07 *Veli Elshani împotriva Hauptzollamt Linz*, paragrafele 31 și 32, noțiunea de „contrabandă” este legată de introducerea neregulamentară a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, observându-se, pe de o parte, riscul foarte ridicat ca aceste mărfuri să fie, în final, integrate în circuitul economic al statelor membre, iar, pe de altă parte, necesitatea de a proteja resursele proprii ale Comunității. De asemenea, prin Hotărârea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Cauza C-230/08 *Dansk Transport og Logistik împotriva Skatteministerie*, paragraful 48, s-a statuat că noțiunea de contrabandă este legată de introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, reiterându-se că aceasta se produce din momentul trecerii mărfurilor de primul birou vamal situat în interiorul teritoriului menționat, fără ca acestea să fie prezentate la biroul vamal respectiv.

30. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a statuat, prin Decizia nr. 17 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2014, că atât în varianta-tip, cât și în cazul infracțiunii asimilate contrabandei, fapta reprezintă o infracțiune complexă, prin care se incriminează o modalitate specifică de sustragere de la plata taxelor, și anume prin introducerea sau deținerea bunurilor (atât a produselor accizabile, cât și a celor care nu sunt purtătoare de accize), care au intrat în țară cu încălcarea regimului juridic al frontierei. Deținerea de bunuri accizabile în afara antrepozitului fiscal reprezintă incriminarea generală în cazul omisiunii plății taxelor și impozitelor pentru acest tip de bunuri, iar infracțiunea de contrabandă (atât în cazul variantei-tip, cât și în cel al infracțiunii asimilate celei de contrabandă) reprezintă o infracțiune complexă ce include în obiectul juridic și în elementul material al laturii obiective atât omisiunea plății aceluiași taxe și impozite, cât și introducerea acestora în țară în mod fraudulos.

31. Așa fiind, urmarea imediată a infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 constă într-o stare de pericol pentru regimul vamal legal și pentru încrederea în mărfurile ce sunt introduse în circuitul comercial, infracțiunea asimilată în discuție fiind o infracțiune de pericol, și nu de rezultat. Așadar, s-a considerat că infracțiunea asimilată prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 nu este condiționată de existența infracțiunii de contrabandă incriminate în art. 270 alin. (1) și de art. 270 alin. (2) din Legea nr. 86/2006, ci presupune, după caz, ca bunurile sau mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal fie să provină din contrabandă, în sensul că au fost introduse în țară prin alte locuri decât cele

stabilite pentru controlul vamal sau au fost introduse în țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragerea de la control vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora, fie să fie destinate săvârșirii contrabandei, în sensul că sunt menite să fie scoase din țară prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau prin locurile stabilite pentru controlul vamal, dar prin sustragere de la control vamal, indiferent de valoarea în vamă a acestora. De esența infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Codul vamal al României este împrejurarea că făptuitorul a știut că bunurile/mărfurile care trebuie plasate sub un regim vamal au fost introduse în țară sau sunt menite a fi scoase din țară în mod ilegal, prin ocolirea, evitarea controlului vamal, adică a cunoscut că bunurile/mărfurile provin din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, indiferent dacă, în raport cu autorul acestei fapte prevăzute de legea penală, aceasta are sau nu caracter penal.

32. În concluzie, instanța de control constituțional a constatat că înțelesul noțiunii de „*contrabandă*”, astfel cum a fost interpretată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, precitată, este clar și neechivoc, și anume faptul că aceasta vizează orice introducere sau scoatere ilicită din țară a bunurilor care trebuie supuse unui regim vamal, indiferent de valoarea acestora, adică indiferent că provin din săvârșirea unei contravenții sau a unei infracțiuni.

33. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2002 privind comercializarea mărfurilor în regim duty-free, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 11 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2003, cu modificările și completările ulterioare, cantitățile destinate uzului personal reprezintă cantitățile care sunt destinate folosirii la un nivel rezonabil pentru consumul individual, familial ori pentru cadouri, fără a fi utilizate în scopul revânzării, sens în care, pentru produsele din tutun, cantitățile destinate uzului personal pentru o persoană într-un interval de 24 de ore sunt limitate la două pachete de țigarete/călător/zi. De asemenea, Curtea a mai reținut că produsele din tutun prelucrat sunt asimilate, potrivit art. 266 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, produselor accizabile și au un regim fiscal diferit, fiind supuse, în acord cu art. 338 lit. b) din același cod, regimului accizelor la momentul importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene. De aceea, potrivit art. 612 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României,

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu în dosarele nr. 1.151/302/2016, respectiv nr. 7.418/302/2016 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 270 alin. (3) și ale art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 80 alin. (2) lit. a) și lit. d) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

„*Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege*”.

34. În aceste condiții, Curtea a reținut că faptele de colectare, deținere, producere, transport, preluare, depozitare, desfacere și vânzare a unor cantități care depășesc limitele mai sus arătate intră în sfera ilicitului penal, fiind reglementate prin norme fără echivoc, care nu sunt de natură a afecta principiul legalității pedepsei, întrucât pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 este stabilită în acord cu exigențele constituționale ale art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală „*în condițiile și în temeiul legii*”, respectiv în condițiile art. 270 alin. (1) din același act normativ, iar înțelesul statuat prin Decizia nr. 32 din 11 decembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precitată, este clar și deplin justificat în considerentele acesteia.

35. Aceleași rațiuni sunt valabile *mutatis mutandis* și cu privire la critica având ca obiect dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006.

36. Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția deciziei menționate, precum și considerentele pe care aceasta se sprijină își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

37. În fine, cât privește invocarea dreptului la un proces echitabil, cu referire la critica de neconstituționalitate privind condițiile renunțării la aplicarea pedepsei, reglementate în Codul penal, respectiv infracțiunea asimilată celei de contrabandă, în varianta simplă, prevăzută de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și infracțiunea de contrabandă, în varianta agravată, reglementată în art. 274 teza a doua din același act normativ, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa constantă, că aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, întrucât nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 114

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de David Ioan Ciceo în Dosarul nr. 287/33/2018/a3 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.068D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia solicită modificarea normelor procesual penale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 111 din 27 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 287/33/2018/a3, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de David Ioan Ciceo în contestația în anulare formulată împotriva Încheierii penale nr. 44/2018, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară al Curții de Apel Cluj în Dosarul nr. 1.250/117/2017/a1. În motivare se invocă nelegala compunere — aspectul funcțional și constitutiv al noțiunii de compunere, precum și existența unui caz de incompatibilitate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care încheierile prin care se soluționează contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară nu sunt supuse căii extraordinare de atac

a contestației în anulare. Reține că, din interpretarea textului de lege, rezultă că poate fi exercitată calea extraordinară de atac împotriva „hotărârilor definitive”, fără a se face distincție între hotărârile definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei și cele prin care nu s-a soluționat fondul cauzei. Subliniază că încheierile pronunțate în calea ordinară de atac a contestației sunt hotărâri definitive, în sensul art. 552 alin. (2) din Codul de procedură penală. Reține, totodată, că legiuitorul face trimitere la „instanța de apel”, aspect care s-ar putea interpreta, contrar art. 129 din Constituție, că o astfel de cale de atac extraordinară nu poate fi exercitată decât împotriva hotărârilor definitive care soluționează fondul cauzei. Susține că, în aceste condiții, textul art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală este neclar. De asemenea, susține că, în măsura în care formularea contestației în anulare împotriva unei hotărâri definitive care nu soluționează fondul cauzei este inadmisibilă, textul criticat este neconstituțional, deoarece nu este conform cu *ratio legis*.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** opinează că prevederile criticate respectă cerințele constituționale și nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Reține că din modul de reglementare rezultă că această cale extraordinară de atac, care vizează hotărâri definitive, se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac, iar intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea pe calea unei contestații în anulare a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situații excepționale, în care se ivesc erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se*

poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...] d) când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate; [...]”.

11. În susținerea neconstituționalității normei procesual penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea atât a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (1) și (2) privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, cât și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a pronunțat cu privire la normele procesual penale ce reglementează contestația în anulare atât prin Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 19 februarie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 426 din partea introductivă din Codul de procedură penală — potrivit cărora „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]*” — sunt constituționale în raport cu criticile formulate, cât și prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În deciziile precitate, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive numai în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre, pentru cazul în care se invocă autoritatea de lucru judecat. Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare, având drept scop îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea. De asemenea, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte indus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că prin aceasta se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care produce efecte (în același sens, Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, și Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017). Totodată, în Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016,

paragraful 18, Curtea a reținut că, indiferent de motivul invocat, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei.

14. În ceea ce privește principiul respectării autorității de lucru judecat, în deciziile precitate, Curtea a reținut că acesta este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe fiind necesar să fie interpretate în lumina preambulului la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Totodată, acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

15. Având în vedere cele reținute în jurisprudența precitată, Curtea a constatat că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale, în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală, stabilind, totodată, în paragraful 21 al Deciziei nr. 623 din 8 octombrie 2015 și în paragraful 17 al Deciziei nr. 804 din 5 decembrie 2017, că legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

16. Distinct de cele statuate în deciziile precitate, în Decizia nr. 227 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 15 iulie 2019, paragrafele 24—29, Curtea a reținut că motivul de contestație în anulare, reglementat în art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, este nou-introdus în această materie, fiind corespunzător unora dintre motivele de recurs reglementate în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură penală din 1968. În forma inițială, la data intrării în vigoare a noii legi procesual penale, art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală avea următoarea formulare: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate; [...]*”. Astfel, Curtea a observat că încă de la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală prevederile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală sunt aplicabile în ipoteza în care a existat un

caz de incompatibilitate dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 64 din același act normativ, referitoare la incompatibilitatea judecătorului. Deși textul de lege vorbește generic de incompatibilitate, aceasta trebuie limitată doar la judecătorii care fac parte din complet, fiind inadmisibilă contestația prin care se invocă incompatibilitatea procurorului, organului de cercetare penală, grefierului, magistratului-asistent, expertului, invocarea unui caz de incompatibilitate a judecătorului, dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală, pe calea căii de atac extraordinare a contestației în anulare, având drept scop garantarea imparțialității instanței și respectarea dreptului la un proces echitabil. Curtea a reținut, de asemenea, că, în formularea inițială a textului de lege criticat, incompatibilitatea judecătorului viza judecata în primă instanță, dacă hotărârea a rămas definitivă prin neapelare, sau judecata în apel. Însă, în condițiile în care nerespectarea exigenței de imparțialitate era invocată ca motiv de apel, iar instanța de apel nu admitea apelul sub acest aspect, partea nu mai putea reitera această neregularitate pe calea contestației în anulare.

17. Ulterior, art. 426 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. II pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, în sensul adăugării la lit. c)—h) ale art. 426 a unei condiții specifice, referitoare la faza apelului, ceea ce exclude din domeniul de aplicare a contestației în anulare hotărârile rămase definitive prin neapelare, cu excepția cazurilor de la lit. b) și lit. i) ale art. 426 din Codul de procedură penală. Așadar, este inadmisibilă contestația în anulare formulată cu privire la o hotărâre penală împotriva căreia se poate formula apel ori care poate fi supusă căii de atac ordinare a contestației. Curtea a observat însă că excluderea din domeniul de aplicare a contestației în anulare a acestor din urmă hotărâri judecătorești își găsește justificarea în dispozițiile

art. 432 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, potrivit căroră „(1) *La termenul fixat pentru judecarea contestației în anulare, instanța, ascultând părțile și concluziile procurorului, dacă găsește contestația întemeiată, desființează prin decizie hotărârea a cărei anulare se cere și procedează fie de îndată, fie acordând un termen, după caz, la rejudecarea apelului sau la rejudecarea cauzei după desființare. [...] Sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă.*” De asemenea, Curtea a constatat că modificarea — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 — a art. 426 lit. a) și lit. c)—h) din Codul de procedură penală, prin adăugarea condiției specifice referitoare la faza apelului, a pus capăt controversei din doctrină și jurisprudență cu privire la admisibilitatea contestației în anulare și în privința unor hotărâri pentru care legea nu reglementa nicio cale de atac sau reglementa calea de atac ordinară a contestației. Așa fiind, Curtea a constatat că în aceste condiții este înfăptuită justiția, sens în care nu se poate admite ideea înfrângerii principiului constituțional consacrat de art. 124 alin. (2).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Așadar, având în vedere caracterul contestației în anulare de cale de atac extraordinară ce poate fi exercitată în condiții procedurale stricte și ținând cont că legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, poate stabili, prin lege, procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac, cu condiția respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală, Curtea Constituțională fiind competentă să cenzureze norma legală numai în măsura în care se aduce atingere acestora din urmă, prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de David Ioan Ciceo în Dosarul nr. 287/33/2018/a3 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020,
în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2,
pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015
privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative**

Având în vedere încetarea stării de urgență instituite din 16 martie 2020 prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României și prelungită prin Decretul nr. 240/2020,

luând în considerare faptul că unele măsuri de sprijin instituite pentru persoane fizice sau juridice nu își vor mai produce efecte odată cu încetarea stării de urgență,

în condițiile în care în anumite domenii activitatea nu poate fi reluată total sau parțial, se impune ca unele măsuri aprobate prin acte normative în perioada stării de urgență să fie prelunghite și după încetarea acestora.

Ținând cont de faptul că neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în principalele domenii de activitate din societate, ar aduce grave prejudicii cu efecte pe termen lung asupra populației și activității economice,

aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, pentru stabilirea mijloacelor și procedurilor necesare pentru garantarea siguranței personale a unor categorii de persoane afectate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

I. Prelungirea unor măsuri de protecție socială în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 1. — (1) Acordarea indemnizațiilor prevăzute de art. XI și art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, se prelungește și pentru perioada cuprinsă între încetarea stării de urgență și 31 mai 2020, cu posibilitatea continuării după aceasta dată doar în domeniile în care se vor menține restricțiile.

(2) Indemnizațiile acordate potrivit alin. (1) nu sunt supuse executării silite prin poprire pe durata acordării lor, indiferent de bugetul din care se suportă.

(3) Prevederile art. III—VII și X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. X și XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020, cu modificările și completările ulterioare, privind utilizarea poștei electronice ca unul din mijloacele de comunicare pentru solicitarea și acordarea drepturilor de asistență socială, de asigurări sociale de stat și de șomaj, se aplică, în continuare și după încetarea stării de urgență, pentru o perioadă de 30 de zile.

(4) Prevederile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, cu modificările și completările ulterioare, se aplică, până la finalizarea cursurilor anului școlar 2019—2020.

Art. 2. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 34 alin. (11) lit. a) și ale art. 35 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj, cu modificările și completările ulterioare, perioada de suspendare a raporturilor de muncă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada stării de urgență și a stării de alertă instituite potrivit legii, se ia în calcul la stabilirea stagiului de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii pentru indemnizația de șomaj.

(2) Perioada stării de urgență și perioada stării de alertă în care contractele individuale de muncă sunt suspendate în temeiul art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care angajatorii nu datorează contribuția asiguratorie pentru muncă conform prevederilor art. 220⁵ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, constituie stagiul asimilat în sistemul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Pentru stabilirea și calculul indemnizației de șomaj prevăzute de Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează indemnizația prevăzută la art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Pentru o perioadă de 30 de zile de la încetarea stării de urgență, pentru programele de formare profesională a adulților, organizate în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se pot desfășura și în sistem on-line, cu notificarea comisiei de autorizare, următoarele activități:

a) pregătirea teoretică a tuturor programelor de formare autorizate;

b) pregătirea practică a programelor de inițiere, specializare și perfecționare, care nu implică activități practice care trebuie să se desfășoare într-un spațiu cu dotări specifice, conform standardului ocupațional;

c) susținerea examenului de absolvire a programelor de inițiere, specializare și perfecționare desfășurate în sistem on-line.

(2) Examenul de absolvire prevăzut la alin. (1) lit. c) se organizează de furnizorul de formare profesională sub coordonarea comisiei de autorizare județene sau a municipiului București, în condițiile Ordinului comun nr. 501/5.253/2003 pentru aprobarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția condițiilor care privesc sala sau spațiul de derulare a probelor.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) programele de formare de nivel 1, conform Cadrului Național al Calificărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind Cadrul Național al Calificărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Notificarea comisiei de autorizare se face cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data estimată a începerii activității, prin poșta electronică, și cuprinde obligatoriu și cumulativ următoarele informații:

a) mijloacele și metodele prin care se asigură transmiterea și asimilarea cunoștințelor și formarea deprinderilor necesare ocupației respective, teoretice și practice, după caz;

b) dotările, echipamentele și materialele necesare formării;

c) procedura de evaluare în conformitate cu obiectivele specifice programului de formare profesională autorizat.

(5) Furnizorul de formare profesională poate începe derularea programului de formare profesională în condițiile alin. (1) după primirea acordului scris al comisiei de autorizare, transmis prin mijloace electronice, în termen de 2 zile de la primirea notificării.

(6) Domeniile de activitate și instrucțiunile privind autorizarea furnizorilor de formare profesională să desfășoare programe de formare profesională a adulților în sistem on-line se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — (1) Valabilitatea certificatelor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale și a licențelor de funcționare a serviciilor sociale, provizorii și definitive, prelungită pe perioada stării de urgență, se menține pentru o perioadă de 60 de zile de la încetarea stării de urgență.

(2) Rapoartele de monitorizare prevăzute la art. 30 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 118/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, întocmite înainte de instituirea stării de urgență, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2020 pentru situațiile în care licența de funcționare expiră de drept în perioada stării de urgență, sunt valabile pentru toate situațiile în care, până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), au fost deja depuse la Ministerul Muncii și Protecției Sociale solicitări pentru emiterea unei noi licențe de funcționare a serviciului social.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 31 alin. (1) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru serviciile sociale ale căror licențe de funcționare expiră în termen de 60 de zile de la data încetării stării de urgență și pentru care nu se mai poate respecta termenul prevăzut de lege pentru întocmirea rapoartelor de monitorizare și pentru emiterea unei noi licențe de funcționare, dosarul de re acreditare a serviciului social se transmite la Ministerul Muncii și Protecției Sociale cu cel puțin 20 zile înainte de expirarea licenței de funcționare emisă anterior.

(4) Prevederile art. XV și XVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020, cu modificările și completările ulterioare, se aplică până la data de 31 mai 2020.

Art. 5. — (1) Pentru persoanele care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se află în concediu și plata indemnizației pentru creșterea copiilor prevăzută de art. 2 și a indemnizației pentru îngrijirea copilului cu handicap prevăzută de art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau în concediu și plata indemnizației de acomodare pentru copiii încredințați în vederea adopției, prevăzută de art. 50 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv în prelungirea prevăzută de Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 32/2020, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2020 pentru stabilirea unor măsuri suplimentare în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, se prelungește acordarea drepturilor până la data de 31 mai 2020.

(2) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) care la data la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se află în concediu și plata indemnizației pentru creșterea copiilor prevăzută de art. 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2020, cu modificările și completările ulterioare, prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, acordarea stimulentului de inserție se face de la data depunerii cererii, dacă acestea realizează venituri supuse impozitului pe venit, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, respectiv 4 ani, în cazul copilului cu handicap.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) care la data la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se află în concediu și plata indemnizației pentru creșterea copiilor prevăzută de art. 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2020, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul în care între data de 31 mai 2020 și data la care copilului împlinește 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu dizabilitate sunt mai puțin de 3 luni. În această situație se aplică prevederile alin. (2).

Art. 6. — (1) Obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă în perioada cuprinsă între încetarea stării de urgență și 31 mai 2020.

(2) Valabilitatea contractelor colective de muncă și a acordurilor colective se menține pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea stării de urgență.

(3) Valabilitatea următoarelor documente se menține pentru o perioadă de 60 de zile de la încetarea stării de urgență:

a) certificatele de încadrare a copilului într-un grad de handicap eliberate de comisia pentru protecția copilului;

b) certificatele de încadrare în grad și tip de handicap eliberate de comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap;

c) atestatele de asistent maternal eliberate de comisia pentru protecția copilului;

d) atestatele de persoană sau familie aptă să adopte eliberate de direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

Art. 7. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) și alin. (11), precum și ale art. 4 din Legea nr. 19/2020, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2020, numărul de zile libere plătite pentru unul dintre părinți se stabilește până la încheierea cursurilor anului școlar 2019—2020, în condițiile legii, cu aplicarea prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 217/2020.

(2) Pe perioada prevăzută la alin. (1) prevederile Legii nr. 19/2020, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică angajaților sistemului național de apărare, angajaților din penitenciare, personalului din unitățile sanitare publice,

personalului din serviciile sociale rezidențiale și altor categorii stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri și al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor, după caz.

(3) Până la încheierea cursurilor anului școlar 2019—2020, în condițiile legii, angajații prevăzuți la alin. (2) beneficiază de majorarea salarială în condițiile și cuantumul prevăzute de art. 31 din Legea nr. 19/2020 în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Până la încheierea cursurilor anului școlar 2019—2020, în condițiile legii, angajații prevăzuți la alin. (2) beneficiază de o majorare salarială în cuantumul prevăzut de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 19/2020, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător numărului de zile lucrătoare.

(5) Majorarea prevăzută la alin. (4) se acordă, în situația în care celălalt părinte nu beneficiază de zilele libere prevăzute la alin. (1) sau de această majorare.

(6) Pentru personalul prevăzut la alin. (2), majorarea prevăzută la alin. (4) se suportă din bugetele din care se suportă drepturile salariale de bază.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru personalul din unitățile sanitare publice majorarea prevăzută la alin. (4) se suportă prin transferuri din bugetul Fondului național unic de sănătate, de la titlul VI — Transferuri între unități ale administrației publice.

(8) Pentru personalul instituțiilor și autorităților publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, majorarea prevăzută la alin. (4) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați au obligația de a stabili programe individualizate de muncă, fără acordul salariatului, astfel încât între salariați să se asigure existența unui interval de o oră la începerea și la terminarea programului de muncă, într-un interval de trei ore.

(2) Programul de muncă individualizat și modul de repartizare a acestuia pe zile se stabilesc în actul adițional la contractul individual de muncă sau în actul administrativ emis de conducătorul instituției sau autorității publice, după caz.

II. Măsurile în domeniul sănătății, generate de riscul iminent asupra stării de sănătate a populației, ca urmare a evoluției ulterioare a epidemiei cu virusul SARS-CoV-2, pe teritoriul României

Art. 9. — În domeniul sănătății, în scopul limitării răspândirii infecției cu noul coronavirus în rândul populației, începând cu data de 15 mai 2020, pentru acordarea și decontarea serviciilor medicale, medicamentelor și dispozitivelor medicale, inclusiv a activităților cuprinse în cadrul programelor naționale de sănătate se instituie măsurile prevăzute la art. 11.

Art. 10. — (1) Serviciile medicale și medicamentele pentru tratarea cazurilor COVID-19 și complicațiile acestora se acordă tuturor persoanelor aflate pe teritoriul României și se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, denumit în continuare *Fond*.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 337 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, serviciile medicale, îngrijirile la domiciliu, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale, tehnologiile și dispozitivele asistive se acordă și se validează fără a fi necesară utilizarea cardului național de asigurări sociale de sănătate sau a documentelor înlocuitoare ale acestuia, prevăzute la art. 223 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru serviciile medicale și îngrijirile la domiciliu, precum și pentru dispozitivele medicale, tehnologiile și dispozitivele asistive, înregistrate/eliberate off-line, nu este obligatorie transmiterea în Platforma informatică a asigurărilor de sănătate a acestora în termen de 3 zile lucrătoare de la data acordării, respectiv eliberării.

(4) Casele de asigurări de sănătate contractează întreaga sumă alocată de Casa Națională de Asigurări de Sănătate cu destinație servicii medicale spitalicești.

(5) Pentru unitățile sanitare cu paturi care furnizează servicii medicale spitalicești, în regim de spitalizare continuă, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, decontarea lunară se face fără a mai fi necesară o regularizare a trimestrelor II și III, după cum urmează:

a) la nivelul valorii aferente indicatorilor realizați în limita valorii de contract, dacă se acoperă contravaloarea cheltuielilor efectiv realizate;

b) la nivelul cheltuielilor efectiv realizate în limita valorii de contract, în situația în care valoarea aferentă indicatorilor realizați este mai mică sau egală cu nivelul cheltuielilor efectiv realizate;

c) la nivelul indicatorilor realizați, fără a depăși suma ce poate fi contractată în funcție de capacitatea maximă de funcționare lunară a fiecărui spital;

d) la nivelul cheltuielilor efectiv realizate, în situația în care acestea depășesc nivelul contractat, justificat de situația epidemiologică generată de virusul SARS-CoV-2, pentru unitățile sanitare cu paturi care acordă servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă pacienților diagnosticați cu COVID-19.

(6) În condițiile în care serviciile medicale spitalicești acordate în regim de spitalizare de zi, efectuate de unitățile sanitare cu paturi, depășesc nivelul contractat, decontarea acestora se efectuează la nivelul realizat, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

(7) Serviciile medicale acordate în unitățile sanitare din asistența medicală primară și ambulatoriul de specialitate clinic se decontează la nivelul activității efectiv realizate, dar nu mai mult de 8 consultații/oră/medic.

(8) Consultațiile medicale acordate în asistența medicală primară și ambulatoriul de specialitate clinic, inclusiv pentru unele servicii conexe necesare actului medical, prevăzute în pachetul de servicii de bază, respectiv în pachetul minimal de servicii medicale, pot fi acordate și la distanță, utilizând orice mijloace de comunicare. Consultațiile medicale la distanță acordate în asistența medicală primară și ambulatoriul de specialitate clinic se acordă cu încadrarea în numărul maxim de consultații prevăzut la alin. (7).

(9) Pentru pacienții cronici, medicii de familie pot prescrie inclusiv medicamentele restricționate din Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(10) În condițiile în care serviciile acordate de unitățile specializate, care furnizează consultații de urgență la domiciliu și transport sanitar neasistat, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, depășesc nivelul contractat, decontarea serviciilor se efectuează la nivelul realizat, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii în care au fost acordate serviciile.

(11) Pentru investigațiile paraclinice efectuate în regim ambulatoriu, necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital și pentru care furnizorii de servicii medicale paraclinice au evidențe distincte, sumele contractate cu casele de asigurări de sănătate se pot suplimenta după încheierea lunii în care au fost acordate investigațiile paraclinice, prin încheierea de acte adiționale.

(12) În condițiile în care serviciile de îngrijiri medicale la domiciliu și serviciile de îngrijiri paliative la domiciliu acordate de furnizorii aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate depășesc nivelul contractat, decontarea serviciilor se efectuează la nivelul realizat, prin încheierea unor acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii.

(13) Sanatoriile/Secțiile sanatoriale din spitale, care desfășoară activitate, încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate pentru activitatea desfășurată conform reglementărilor legale în vigoare, iar decontarea lunară se face la nivelul indicatorilor realizați în limita valorii de contract, dacă se acoperă cheltuielile efectiv realizate sau, după caz, la nivelul cheltuielilor efectiv realizate în limita valorii de contract, în situația în care valoarea aferentă indicatorilor realizați este mai mică sau egală cu nivelul cheltuielilor efectiv realizate, fără a mai fi necesară o regularizare a trimestrelor II și III.

(14) Casele de asigurări de sănătate decontează toate serviciile de dializă efectiv realizate, cu încadrarea în numărul de bolnavi prevăzut la nivel național.

Art. 11. — Documentele utilizate în sistemul de asigurări sociale de sănătate care expiră până la data de 30 septembrie 2020 își mențin valabilitatea în funcție de evoluția situației epidemiologice, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 12. — Influențele financiare determinate de creșterile salariale pentru personalul medical și nemedical din unitățile sanitare publice și cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale, inclusiv cele prevăzute la art. 45 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cu modificările ulterioare, se suportă din bugetul Fondului, de la Titlul VI — „Transferuri între unități ale administrației publice”.

Art. 13. — În bugetul Fondului vor fi alocate, în condițiile legii, sume suplimentare pentru decontarea cu prioritate a concediilor medicale acordate persoanelor aflate în carantină, indiferent de locul în care aceasta se instituie respectiv instituționalizată, la o locație declarată de către persoana carantinată sau prin izolare, ca urmare a unei suspiciuni de infectare cu COVID-19, și pacienților diagnosticați cu infecția COVID-19.

Art. 14. — În bugetul Fondului vor fi alocate sume suplimentare, în condițiile legii, pentru decontarea cu prioritate a concediilor medicale acordate persoanelor aflate în carantină, ca urmare a unei suspiciuni de infectare cu COVID-19, și pacienților diagnosticați cu infecția COVID-19.

Art. 15. — (1) Persoanelor asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cărora li se interzice continuarea activității și pentru care a fost instituită măsura de carantină ca urmare a unei suspiciuni de infectare cu COVID-19, beneficiază de concedii și indemnizații pentru carantină, indiferent de locul în care aceasta se instituie, pentru o perioadă și pe baza documentelor prevăzute prin ordin al ministrului sănătății, în funcție de evoluția situației epidemiologice.

(2) Pentru persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. (1), certificatele de concediu medical se eliberează de către medicii de familie după ultima zi a perioadei de carantină, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării perioadei de carantină.

(3) Certificatele de concediu medical eliberate se pot transmite de către medicii curanți către persoanele asigurate, respectiv de către persoana asigurată către angajatori/case de asigurări de sănătate și prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(4) Documentele care se depun pentru restituirea de către casele de asigurări de sănătate a sumelor care se suportă din bugetul Fondului, în condițiile legii, pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, precum și documentele necesare preluării în plată a concediilor medicale și indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate de către casele de asigurări de sănătate, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, se pot transmite și prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(5) Prin normele de aplicare ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, se stabilesc reglementări specifice privind modalitatea de acordare a concediilor și indemnizațiilor privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate pentru perioada ulterioară încetării stării de urgență, în funcție de evoluția situației epidemiologice la nivel național, în scopul limitării răspândirii infecției cu noul coronavirus.

Art. 16. — (1) Prin derogare de la prevederile alin. (6) și (7) ale art. 172 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, structura organizatorică, reorganizarea și restructurarea unităților sanitare din rețeaua ministerului sănătății, a celor din subordinea autorităților administrației publice locale și din rețeaua proprie a altor ministere și instituții publice cu rețea sanitară proprie se realizează de către direcțiile de sănătate publică județene/a municipiului București, în funcție de necesități, în vederea asigurării condițiilor de izolare și a circuitelor funcționale care au drept scop prevenirea și controlul infecției cu SARS-CoV-2. Reorganizarea și restructurarea unităților sanitare din subordinea autorităților administrației publice locale se vor face cu consultarea acestora.

(2) Avizele eliberate de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București în perioada stării de urgență, precum și cele eliberate pe perioada stării de alertă au o valabilitate care nu poate depăși data de 31.12.2020.

Art. 17. — (1) Managementul unităților sanitare publice civile poate fi asigurat de către personal detașat din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(2) Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale pot detașa personal pentru a executa misiuni în interesul Ministerului Sănătății, la solicitarea acestuia.

(3) Prin derogare de la prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, personalul detașat în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) este salarizat de către instituția cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale de la care se detașează și beneficiază de drepturile salariale care îi sunt mai favorabile, fie de la instituția care a dispus detașarea, fie de la cea la care a fost detașat.

Art. 18. — Se autorizează prescripțiile de tratament „off-label” în cazul pacienților infectați cu virusul SARS-CoV-2, pe baza ghidurilor sau protocoalelor de tratament aprobate prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul Comisiei de politică a medicamentului din cadrul unităților sanitare în funcție de severitatea bolii și a afecțiunilor asociate pentru fiecare pacient.

Art. 19. — (1) Direcțiile de sănătate publică și unitățile sanitare își pot asigura materialele și echipamente de protecție necesare în conformitate cu prevederile art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie realizează achiziții în condițiile alin. (1) pentru unitățile sanitare proprii și alte structuri din componență, atât din bugetele ministerelor și instituțiilor de resort, cât și din cele ale unităților sanitare.

Art. 20. — Unitățile sanitare, unitățile de asistență socială și de asistență medico-socială, precum și instituțiile și autoritățile publice pot primi medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri, reactivi, consumabile aferente, precum și alte tipuri de servicii și produse necesare desfășurării activității, sub forma darului manual, indiferent de valoarea bunurilor corporale transmise prin dar manual, numai cu avizul de acceptare al Agenției Naționale a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din România.

Art. 21. — Ministerul Sănătății coordonează organizarea și funcționarea tuturor unităților sanitare din subordinea autorităților administrației publice locale și exercită inclusiv atribuția de numire, suspendare și eliberare din funcție a persoanelor care ocupă funcții de conducere în cadrul acestor unități.

Art. 22. — Posturile vacante sau temporar vacante din cadrul Ministerului Sănătății și unităților aflate în subordinea, coordonarea și sub autoritatea Ministerului Sănătății, inclusiv funcțiile publice de execuție și conducere, pot fi ocupate pe o perioadă de maximum 6 luni și de către personal contractual, fără organizarea concursului, cu respectarea condițiilor de calificare necesare pentru ocuparea postului.

Art. 23. — (1) Se prelungesc măsurile stabilite prin ordin al ministrului sănătății nr. 725/2020 privind stabilirea măsurilor de sprijin a persoanelor vulnerabile care se află în izolare la domiciliu, ca urmare a măsurilor de limitare a răspândirii COVID-19.

(2) Măsurile de sprijin se pun în aplicare de autoritățile administrației publice locale.

(3) Fondurile necesare pentru finanțarea cheltuielilor cu apa și alimentele se asigură din transferuri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, către bugetele locale.

Art. 24. — (1) Centrul de cercetări științifice medico-militare, Centrul de cercetare științifică pentru apărare (CBRN1) și ecologie, Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino” sunt abilitate să avizeze/autorizeze materialele, componentele, echipamentele și dispozitivele medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii,

precum și pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv a biocidelor.

(2) Avizele/Autorizările emise de instituțiile de la alin. (1) se acordă prin excepție de la prevederile art. 49 și 50 din Hotărârea Guvernului nr. 54/2009 privind condițiile introducerii pe piață a dispozitivelor medicale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. — Măsurile prevăzute în prezentul capitol au aplicabilitate până la data de 30 septembrie 2020, cu excepția măsurii prevăzute la art. 11 alin. (2), pentru unitățile sanitare cu paturi, furnizorii de investigații paraclinice, furnizorii de îngrijiri medicale la domiciliu, îngrijiri paliative la domiciliu, furnizorii de servicii stomatologice, furnizorii de dispozitive medicale și furnizorii de medicamente, și a măsurii prevăzute la art. 11 alin. (15), care se aplică până la data de 30 iunie 2020.

III. Măsurile privind activitatea Oficiului Național al Registrului Comerțului urmare a evoluției epidemiei cu virusul SARS-CoV-2

Art. 26. — Pe o perioadă de 6 luni de la data încetării stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, activitatea oficiului registrului comerțului se derulează în principal prin mijloace electronice și prin corespondență, în condițiile legii. Activitatea de lucru cu publicul la ghișeele instituției se derulează pe parcursul unui program de lucru de 4 ore, fracționat în două intervale orare, iar în perioada cuprinsă între acestea se dezinfectează spațiile afectate lucrului cu publicul. Accesul publicului se realizează în mod organizat, în limita numărului ghișeelor afectate lucrului cu publicul, cu prezența unei singure persoane la ghișeu.

Art. 27. — Pe o perioadă de 6 luni de la data încetării stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, declarațiile pe proprie răspundere care se anexează la cererea de înregistrare/alte cereri pot avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și pot fi transmise la oficiul registrului comerțului fără nicio altă formalitate, prin mijloace electronice, cu semnătura electronică sau prin servicii de poștă și curier. Declarațiile pe proprie răspundere pot fi și în formă autentică, certificată de avocat sau date la oficiul registrului comerțului.

Art. 28. — Pe o perioadă de 6 luni de la data încetării stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, specimenul de semnătură, acolo unde legea prevede, se transmite la oficiul registrului comerțului legalizat de notarul public sau certificat de avocat ori sub forma unui înscris sub semnătură privată, fără nicio altă formalitate sau se poate da la oficiul registrului comerțului.

Art. 29. — (1) Termenul de depunere a declarației privind beneficiarul real prevăzut de art. 56 alin. (4) și art. 62 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost prelungit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscale-bugetare, se prelungește până la 1 noiembrie 2020.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), declarația privind beneficiarul real poate avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și poate fi transmisă la oficiul registrului comerțului fără nicio altă formalitate, prin mijloace electronice, cu semnătura electronică sau prin servicii de poștă și curier. Declarația privind beneficiarul real poate fi și în formă autentică, certificată de avocat sau dată la oficiul registrului comerțului.

IV. Măsuri în domeniul insolvenței în contextul evoluției epidemiei cu virusul SARS-CoV-2

Art. 30. — (1) Pe durata stării de alertă, debitorul aflat în stare de insolvență sau care ajunge în stare de insolvență va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, fără a avea însă obligația de a introduce această cerere. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.

(2) Dispozițiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile până la încetarea stării de alertă, dată de la care începe să curgă și termenul de 30 de zile pe care acesta îl prevede. Corelativ, până la aceeași dată, nu sunt aplicabile prevederile art. 66 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

V. Măsuri privind activitatea Ministerului Justiției urmare a evoluției epidemiei cu virusul SARS-CoV-2

Art. 31. — Pentru asigurarea respectării regulilor de disciplină sanitară stabilite de autoritățile cu atribuții în domeniu, urmărind cu prioritate asigurarea prevenției și reducerea riscului de îmbolnăvire, ministrul justiției emite ordine și instrucțiuni, potrivit art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare.

VI. Măsuri în vederea sprijinirii industriei evenimentelor culturale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 32. — (1) Prin excepție de la prevederile referitoare la dreptul de retragere, așa cum este acesta reglementat de Ordonanța de urgență nr. 34 din 4 iunie 2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru evenimentele și festivalurile ce urmau a fi susținute în perioada 8 martie — 30 septembrie 2020, sau în perioada în care se suspendă dreptul de organizare a evenimentelor și festivalurilor, dacă această dată depășește intervalul anterior menționat, urmează să se aplice următoarele reguli:

a) în cazul reprogramării evenimentului sau festivalului, participantul la eveniment sau festival va putea folosi biletul de acces achiziționat, beneficiind de toate drepturile conferite de biletul de acces la data reprogramării evenimentului sau festivalului. Data reprogramării evenimentului sau festivalului nu poate depăși data de 30 septembrie 2021.

b) în cazul anulării evenimentului sau festivalului sau în cazul imposibilității folosirii biletului de acces la data reprogramării evenimentului sau festivalului, participantul la eveniment sau festival va primi din partea organizatorului un voucher pentru întreaga sumă plătită organizatorului, voucher ce va fi folosit pentru achiziționarea de produse sau servicii din gama oferită de către organizator, conform unui regulament detaliat comunicat de către organizator.

c) în cazul în care voucherul nu este folosit pentru achiziționarea de produse sau servicii până cel târziu la data de 30 septembrie 2021, organizatorul va rambursa toate sumele pe care le-a primit din partea consumatorului până la 31 decembrie 2021.

(2) Organizatorul are obligativitatea de a oferi un termen de cel puțin 30 zile cumpărătorului de bilete pentru a opta între păstrarea valabilității biletului pentru evenimentul sau festivalul reprogramat sau transformarea lui în voucher cu valoare. După expirarea celor 30 de zile biletul devine automat valabil pentru ediția reprogramată a evenimentului sau festivalului.

VII. Modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare

Art. 33. — La articolul 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazul cesiunilor de titluri de stat, obligațiuni și alte instrumente de datorie care conferă deținătorului un drept contractual de a încasa numerar, cheltuielile înregistrate din aceste cesiuni fiind deductibile la calculul rezultatului fiscal.”

VIII. Măsuri în domeniul educației în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 34. — În conformitate cu dispozițiile art. 361 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul școlar 2019—2020, probele de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română, probele de evaluare a competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale, probele de evaluare a competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată pe parcursul învățământului liceal și probele de evaluare a competențelor digitale se echivalează/se recunosc conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 35. — Prin derogare de la dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, statul asigură finanțarea de bază și pentru preșcolarii și elevii din învățământul de stat, pentru preșcolarii din învățământul particular și cel confesional, autorizat provizoriu, precum și pentru elevii din învățământul general obligatoriu particular și cel confesional, care studiază în unități de învățământ autorizate provizoriu. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional, liceal particular și cel confesional, autorizat provizoriu, pentru perioada suspendării cursurilor din anul școlar 2019—2020, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev, per preșcolar, după caz, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 36. — Prin derogare de la dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, de suma aferentă finanțării de bază stabilită conform art. 9 alin. (4) din același act normativ beneficiază toți preșcolarii și elevii din învățământul general obligatoriu, profesional și liceal, particular și confesional, care studiază în unități de învățământ autorizate provizoriu, pentru perioada suspendării cursurilor din anul școlar 2019—2020, începând cu intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 37. — Prin derogare de la dispozițiile art. 30 lit. c) și art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației aprobată prin Legea nr. 87/2006 cu modificările și completările ulterioare, în situația stării de alertă, departamentul de acreditare numește o comisie de experți în evaluare și acreditare, care analizează raportul de evaluare internă, verifică prin corespondență și în modul online la instituția solicitantă îndeplinirea standardelor pe domeniile și criteriile prevăzute la art. 10 și elaborează propriul raport de evaluare.

Art. 38. — Pentru anul școlar 2019—2020, cadrelor didactice care susțin examenul pentru definitivare în învățământ li se recunoaște nota obținută la ultima inspecție la clasă, susținută în calitate de cadru didactic calificat.

Art. 39. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, prin derogare de la prevederile art. 242 alin. (4), lit. a), b), și c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru sesiunea 2020, gradul didactic II se obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ, prin promovarea următoarelor probe:

a) cel puțin două inspecții școlare;

b) o probă scrisă, care conține elemente de pedagogie și de psihologie, precum și elemente din metodica specialității, cu abordări interdisciplinare și de creativitate, elaborată pe baza unei programe aprobate de Ministerul Educației și Cercetării, pentru fiecare specialitate în parte.

Art. 40. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, prin derogare de la prevederile art. 252 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, soluționarea restrângerii de activitate pentru cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar se realizează prin repartizarea pe posturi/catedre vacante, activitate coordonată de inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației și Cercetării în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 41. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, prin derogare de la prevederile art. 252 alin. (5) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar beneficiază, la cerere, de pretransfer în aceeași localitate, în localitatea în care își are domiciliul cadrul didactic sau pentru apropiere de domiciliu, conform metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 42. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, prin derogare de la prevederile art. 254 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, concursul prevăzut de art. 254 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, constă într-o probă scrisă în cadrul concursului prevăzut la art. 89 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru angajarea personalului didactic de predare cu contract individual de muncă, pe baza programelor specifice aprobate de Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, prin derogare de la prevederile art. 254 alin. (8) lit. b) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, concursul prevăzut de art. 254 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările, privind angajarea prin plată cu ora a personalului didactic asociat și a personalului didactic pensionat constă în prezentarea unui curriculum vitae, care să conțină elemente relevante cu privire la activitatea profesională.

Art. 43. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă dispozițiile art. 7, art. 10 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ.

Art. 44. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 225/2020 privind modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta ordonanță de urgență.

IX. Măsuri cu privire la valabilitatea unor documente în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 45. — (1) În măsura în care prezentul capitol nu prevede altfel, valabilitatea documentelor eliberate de instituțiile și autoritățile publice se menține pe toată durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea acestei stări.

(2) Termenul de valabilitate prevăzut la alin. (1) se menține și pentru actele de identitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al căror termen de valabilitate a expirat înainte cu cel mult 15 zile de la instituirea stării de urgență potrivit Decretului Președintelui României nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României.

Art. 46. — În cazul dovezilor înlocuitoare ale permiselor de conducere — cu drept de circulație, se menține numai valabilitatea celor emise în temeiul art. 111 alin. (1) lit. b) sau alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare, pe toată perioada stării de urgență, precum și pentru o perioadă de 45 zile de la încetarea acestei stări. Pentru aceleași perioade se menține și valabilitatea prelungirii numerelor de înmatriculare provizorie, precum și valabilitatea prelungirii dreptului de circulație dispusă de procuror sau de instanța de judecată potrivit art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cu modificările și completările ulterioare.

X. Măsuri în domeniul străinilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 47. — (1) Valabilitatea documentelor eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări se menține pe toată durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea acestei stări.

(2) Aprobările date de Inspectoratul General pentru Imigrări asupra invitațiilor prevăzute la art. 37—39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră valabile peste termenul indicat la art. 38 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 48. — (1) Dreptul de ședere al străinilor aflați pe teritoriul României, conferit prin vizele de intrare în România, se menține pentru 90 de zile de la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, fără ca

aceștia să fie supuși vreunei sancțiuni sau măsuri restrictive statuate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul de ședere al străinilor aflați pe teritoriul României, conferit prin convențiile internaționale, actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize sau actele legislative europene prin care se exceptează de la obligativitatea obținerii vizelor, se menține pentru 90 de zile de la încetarea stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, fără ca aceștia să fie supuși vreunei sancțiuni sau măsuri restrictive statuate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru intrările și șederile ulterioare, dreptul de ședere stabilit potrivit alin. (1) sau alin. (2) nu se ia în considerare la calcularea perioadei de ședere de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.

Art. 49. — (1) Vizele de intrare în România a căror valabilitate expiră fără ca acestea să fi fost utilizate de titulari din cauza restricțiilor temporare de călătorie instituite la nivelul Uniunii Europene nu își mențin valabilitatea.

(2) La momentul ridicării restricțiilor temporare de călătorie către statele membre ale Uniunii Europene, străinii titulari de vize de intrare care expiră în condițiile stabilite la alin. (1) pot solicita, dacă este cazul, alte vize de intrare în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Avizele de angajare în muncă, avizele de detașare și aprobările pentru reîntregirea familiei, eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, a căror valabilitate se menține potrivit dispozițiilor art. 1, vor putea fi utilizate la solicitarea de vize de intrare în România potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la momentul ridicării restricțiilor temporare de călătorie către statele membre ale Uniunii Europene, doar dacă acestea nu au mai fost utilizate anterior pentru obținerea unor astfel de vize.

XI. Măsuri cu privire la creșterea capacității operaționale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 50. — (1) În situația stabilirii stării de alertă potrivit legii, pe durata acesteia, Poliția Română conduce operațional, prin inspectoratele de poliție județene/Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, poliția locală care funcționează în raza de competență a acestora.

(2) Conducerea operațională în sensul alin. (1) vizează natura misiunilor ce pot fi încredințate structurilor de poliție locală, zonele și modul de acțiune, fluxurile informaționale și modalitățile de comunicare la nivel instituțional, modul de raportare a alocării resurselor și raportarea evenimentelor.

(3) Resursele necesare desfășurării activității poliției locale în condițiile alin. (1) se asigură de către unitățile administrativ-teritoriale din care fac parte.

Art. 51. — (1) Șefii inspectoratelor de poliție județene/Direcției Generale de Poliție a Municipiului București stabilesc, prin dispoziție, modalitatea de angrenare a poliției locale în cadrul activităților realizate de unitățile de poliție din subordine, precum și responsabilitățile și modul de acțiune al acestora.

(2) Dispozițiile emise potrivit alin. (1) se modifică atunci când situația operativă o impune.

(3) Dispozițiile emise potrivit alin. (1) și (2) se transmit unităților de poliție din subordine nominalizate în cuprinsul acestora, precum și poliției locale pentru punere în aplicare de îndată.

Art. 52. — În aplicarea prevederilor art. 50 și art. 51, inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române poate emite dispoziții cu privire la stabilirea modalității de angrenare a poliției locale în cadrul activităților realizate de unitățile de poliție, a responsabilităților și a modului de acțiune al acestora.

Art. 53. — (1) Ministerul Apărării Naționale sprijină pe perioada stării de alertă, la cerere, Ministerul Afacerilor Interne pentru asigurarea pazei și protecției unor obiective, transportul de efective, materiale și tehnică pentru îndeplinirea misiunilor specifice, triaj epidemiologic și asistență medicală.

(2) Instituțiile din cadrul Sistemului național de ordine publică și securitate națională suplimentează, la nevoie, efectivele și tehnica pentru intervenție, prevăzute în planuri, în funcție de evoluția situației.

Art. 54. — În cazul declarării stării de alertă la nivel local, județean sau național, serviciile voluntare pentru situații de urgență se subordonează operațional unităților teritoriale pentru situații de urgență, care stabilesc responsabilitățile și modul de acțiune al acestora.

Art. 55. — În cazul declarării stării de alertă la nivel național, serviciile publice de ambulanță se subordonează operațional inspectoratelor pentru situații de urgență din zonele de competență ale acestora în care se află.

XII. Măsuri referitoare la persoanele private de libertate aflate în custodia centrelor de reținere și arestare preventivă în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 56. — (1) Prevederile referitoare la transferul persoanelor private de libertate, respectiv audierea prin videoconferință a acestora, cuprinse în reglementările privind măsurile pentru prevenirea și combaterea pandemiei de COVID-19 se aplică în mod corespunzător și în centrele de reținere și arestare preventivă ale Ministerului Afacerilor Interne, cu excepția transferului persoanelor private de libertate care se dispune și în următoarele cazuri:

a) după trimiterea în judecată și verificarea legalității și temeiniciei măsurii preventive, potrivit prevederilor art. 207 alin. (2)—(4) și art. 348 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală;

b) pentru buna desfășurare a actului de justiție, când au fost încarcerate în alt centru decât cel de pe raza teritorială a organului judiciar care efectuează urmărirea penală;

c) când capacitatea legală de cazare a centrului este depășită.

(2) Pentru persoanele private de libertate în centrele de reținere și arestare preventivă ale Ministerului Afacerilor Interne dreptul la convorbiri telefonice se suplimentează la maximum 45 de minute pe zi.

XIII. Măsuri referitoare la starea civilă în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 57. — Pe durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 6 luni de la data încetării acestei stări, instituțiile și autoritățile publice care, în exercitarea competențelor prevăzute de legislația specifică, solicită prezentarea certificatelor de stare civilă, în original și/sau fotocopii, sunt obligate să accepte extrase pentru uz oficial de pe

actele de stare civilă transmise în format electronic de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de oficiul de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor.

Art. 58. — (1) Pe durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 6 luni de la data încetării acestei stări, documentele primare care stau la baza înregistrării actelor de naștere și de deces se transmit de emitenți la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/oficiul de stare civilă competent, prin fax sau prin intermediul mijloacelor electronice administrate de autorități ale statului român.

(2) În termen de cel mult 90 de zile de la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), instituțiile, autoritățile publice și persoanele fizice sunt obligate să efectueze demersuri pentru depunerea documentelor primare care stau la baza înregistrării actelor de naștere și de deces prevăzute de lege, în original, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/oficiul de stare civilă care a înregistrat actul de stare civilă.

Art. 59. — Pe durata stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prelungite prin Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și pentru o perioadă de 6 luni de la data încetării acestei stări, termenul de declarare a decesului este de 3 zile calendaristice de la încetarea din viață a persoanei, iar în situația decesului intervenit din cauze violente, termenul de 3 zile pentru declararea decesului se calculează de la data eliberării certificatului medical constatat al decesului.

XIV. Măsuri în domeniul fiscal-bugetar în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

Art. 60. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere livrările către asociații și fundații legal constituite, de medicamente, echipamente de protecție, alte dispozitive sau echipamente medicale și materiale sanitare care pot fi utilizate în prevenirea, limitarea, tratarea și combaterea COVID-19, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta ordonanță de urgență, efectuate până la data de 1 septembrie 2020.

(2) Scutirea prevăzută la alin. (1) se aplică doar cu condiția ca bunurile achiziționate de asociații/fundații să fie utilizate de acestea pentru combaterea COVID-19 sau să fie donate altor entități care le folosesc pentru combaterea COVID-19. Furnizorul justifică scutirea de TVA cu declarația pe propria răspundere cu privire la destinația bunurilor, pusă la dispoziția sa de asociația/fundația beneficiară, cel târziu la momentul livrării.

(3) Nerespectarea de către asociațiile și fundațiile care achiziționează bunurile în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată conform alin. (1), a destinației acestora conform alin. (2), constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu o amendă egală cu cuantumul TVA de a cărei scutire a beneficiat la achiziția bunurilor.

Art. 61. — Prevederile art. 60 alin. (3) intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 62. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 72 alin. (5), art. 224 alin. (5) și art. 227 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

pentru veniturile impozabile obținute din România de rezidenți și nerezidenți din activități desfășurate în domeniul organizării de evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale sau de divertisment, ori din participarea efectivă la astfel de activități, impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc evenimentul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în cazul în care evenimentele culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale sau de divertisment sunt reprogramate până la finalul anului 2021 ca urmare a situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) certificatul de atestare a impozitului plătit în România se eliberează persoanei nerezidente după plata impozitului la bugetul de stat, potrivit 232 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 63. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2020 privind acordarea unor facilități pentru creditele acordate de instituții de credit și instituții financiare nebancale anumitor categorii de debitori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 30 martie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru a beneficia de suspendarea rambursării ratelor, dobânzilor și comisioanelor, debitorii trimit creditorilor o solicitare în acest sens, în format letric sau prin poșta electronică, la datele de contact precizate în contractul de credit sau printr-un alt canal de comunicare la distanță oferit de creditor, cel mai târziu până la 15 iunie 2020.”

2. La articolul 6, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Întrerup activitatea total sau parțial ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente potrivit legii, pe perioada stării de urgență decretate, și dețin certificatul de situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prin care se constată, în baza declarațiilor pe propria răspundere a debitorilor, diminuarea veniturilor sau a încasărilor cu minimum 25% în luna martie, aprilie sau mai 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretate;”

Art. 64. — Art. 3 alin. (1) și art. 6 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2020, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică cererilor de suspendare depuse după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 65. — Termenul prevăzut la alin. (20) al art. 7 din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 10 noiembrie 2016, se prorogă până la data de 15 iunie 2020.

XV. Măsurile privind transportul rutier județean de persoane și transportul elevilor

Art. 66. — (1) Transportul rutier județean de persoane prin curse regulate se desfășoară, până la data de 31.12.2021, în baza programelor de transport județene și a licențelor aflate în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României a Legii nr. 34/2020 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul transportului de persoane.

(2) Consiliile județene vor încheia contracte de delegare a gestiunii pentru asigurarea în continuare a transportului public județean de persoane prin curse regulate, cu valabilitate până la data finalizării procedurilor pentru încheierea contractelor de servicii publice, potrivit Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 31.12.2021, cu operatorii de transport care dețin licențe de traseu valabile pe traseul respectiv la data publicării în Monitorul Oficial al României a Legii nr. 34/2020 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul transportului de persoane.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care traseele județene sunt operate în cadrul unei asociații de dezvoltare intercomunitară.

(4) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va transmite consiliilor județene lista operatorilor de transport deținători de licențe de traseu pentru efectuarea transportului rutier județean contra cost de persoane prin servicii regulate, valabile la data publicării în Monitorul Oficial al României a Legii nr. 34/2020 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul transportului de persoane.

Art. 67. — Operatorii de transport au obligația de a asigura transportul gratuit al elevilor și al altor categorii de persoane care beneficiază de facilități specifice de transport, sub sancțiunea:

- a) încetării contractelor de delegare a serviciului public de transport rutier de persoane prin curse regulate la nivel județean;
- b) retragerii licenței de traseu, în cazul transportului interjudețean.

Art. 68. — Resursele financiare necesare acoperirii compensației datorate din bugetul județului pentru asigurarea transportului elevilor, potrivit art. 105 alin. 2 lit. ee) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se alocă de la bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, repartizate pe județe și municipiul București, prin anexa la legile bugetare anuale.

Art. 69. — Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 84, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Elevii din învățământul preuniversitar acreditat/autorizat beneficiază gratuit de servicii publice de transport local rutier, naval, cu metroul, precum și feroviar la toate categoriile de trenuri, clasa a II-a, pe tot parcursul anului calendaristic.”

2. La articolul 84, alineatul (2) se abrogă.

3. La articolul 84, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu, la cererea acestora, beneficiază gratuit de transportul rutier, naval, precum și feroviar între localitatea de domiciliu și localitatea unde sunt școlarizați, pe durata cursurilor.”

4. La articolul 84, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Cheltuielile privind transportul elevilor prevăzute la alin. (1), exceptând cheltuielile privind transportul pe calea ferată, metrou, se suportă după cum urmează:

- a) 50% din valoarea acestora se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării, din sumele alocate prin inspectoratele școlare pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, la care sunt înscriși elevii;
- b) 50% din valoarea acestora se suportă din bugetele locale ale unităților administrativ teritoriale pe raza cărora domiciliază elevul.”

5. La articolul 84, după alineatul (3⁴) se introduce un nou alineat, alineatul (3⁵), cu următorul cuprins:

„(3⁵) Cheltuielile privind transportul elevilor prevăzute la alin. (3), exceptând cheltuielile privind transportul pe calea ferată și transportul rutier interjudețean contra cost prin servicii regulate, se suportă după cum urmează:

- a) 50% din valoarea acestora se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării, din sumele alocate prin inspectoratele școlare pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, la care sunt înscriși elevii;
- b) 50% din valoarea acestora se suportă din bugetele județelor pe raza cărora se află unitatea de învățământ preuniversitar la care sunt înscriși elevii.”

6. La articolul 105 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) cheltuieli pentru transportul elevilor, conform prevederilor art. 84 alin. (1) și alin. (3¹), și pentru transportul școlar;”

7. La articolul 105 alineatul (2), după litera e) se adaugă o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) cheltuieli pentru transportul elevilor, conform prevederilor art. 84 alin. (3) și alin. (3⁵);”

8. La articolul 111, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Cheltuielile aferente facilităților acordate elevilor pentru transportul rutier interjudețean contra cost de persoane prin servicii regulate se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor.”

Art. 70. — Mecanismele de decontare a sumelor de la bugetul de stat sunt reglementate prin hotărâre de Guvern emisă de Ministerul Educației și Cercetării împreună cu Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

XVI. Măsurile în domeniul economic în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV

Art. 71. — (1) Se prelungește până la data de 15 iunie 2020 termenul în care Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri poate elibera certificate de situații de urgență, la cerere, operatorilor economici a căror activitate este afectată în contextul pandemiei SARS-CoV-2 în perioada stării de urgență.

(2) Certificatul pentru situații de urgență emis de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri constată în baza declarației pe propria răspundere că operatorul economic a înregistrat diminuarea veniturilor sau a încasărilor de minim 25% în luna martie, aprilie sau mai 2020 prin raportare la media lunilor ianuarie și februarie 2020 sau întreruperea parțială sau totală a activității ca efect al deciziilor emise de autoritățile publice competente pe perioada stării de urgență decretată.

Art. 72. — (1) Pe perioada stării de alertă, operatorii de transport și distribuție energie electrică și gaze naturale asigură continuitatea furnizării serviciilor, iar în situația în care este incident un motiv de debranșare/deconectare, amână efectuarea acestei operațiuni până la încetarea stării de alertă.

(2) Pe perioada stării de alertă, operatorii de apă, canal și salubritate asigură continuitatea furnizării serviciilor de utilități respective, iar în situația în care este incident un motiv de debranșare/deconectare, amână efectuarea acestei operațiuni până la încetarea stării de alertă.

XVII. Măsuri temporare privind activitatea de urmărire penală pe durata stării de alertă

Art. 73. — (1) Pe durata stării de alertă, instituită din motive generate de pandemia de COVID-19, plângerile împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală prevăzute de art. 336—339 din Codul de procedură penală, care au fost înregistrate în termen de 30 de zile după încetarea stării de urgență, se rezolvă într-un termen de 30 de zile de la primirea acestora, prin derogare de la dispozițiile art. 338 din Codul de procedură penală.

(2) Pe durata stării de alertă, instituită din motive generate de pandemia de COVID-19, acordul de comunicare în cauzele penale a actelor procedurale prin poștă electronică se prezumă, iar organele judiciare vor solicita, acolo unde este cazul, de urgență, telefonic, indicarea adreselor de poștă electronică pentru comunicarea respectivelor acte.

(3) Dacă, din motive obiective, comunicarea prin poștă electronică nu se poate realiza, se vor folosi celelalte mijloace de comunicare prevăzute de Codul de procedură penală.

(4) Dacă pe durata stării de alertă, din motive generate de pandemia de COVID-19, un parchet este împiedicat să funcționeze, la sesizarea prim-procurorului acestuia ori a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau din oficiu, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune trimiterea uneia

sau mai multor cauze la un parchet egal în grad, dacă măsura se impune în interesul rezolvării acestora.

(5) Dacă pe durata stării de alertă, din motive generate de pandemia de COVID-19, o instanță de judecată este împiedicată să își continue activitatea, la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se desemnează o altă instanță de același grad care să preia soluționarea cauzelor pentru care se solicită acest lucru, dispozițiile art. 76 din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător. Atunci când este posibil, dosarul cauzei se trimite în format electronic instanței desemnate.

XVIII. Măsuri generate de riscul iminent asupra stării de sănătate a personalului misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate și a membrilor de familie însoțitori aflați în întreținere, ca urmare a evoluției ulterioare a epidemiei cu virusul SARS-CoV-2, pe teritoriul statelor de reședință

Art. 74. — (1) Contravaloarea serviciilor medicale și a medicamentelor pentru tratarea cazurilor COVID-19 și a complicațiilor acestora, inclusiv contravaloarea efectuării testelor pentru confirmarea infecției cu COVID-19, pentru personalul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate și membrii de familie însoțitori aflați în întreținere, în situația în care nu este suportată/decontată de către furnizorul asigurării de sănătate, se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate pot contracta servicii de asigurare medicală pentru personalul propriu și membrii de familie însoțitori aflați în întreținere, conform normelor proprii elaborate și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor externe, în limita pachetului de servicii medicale de bază aprobat prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Raluca Turcan
Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu

p. Ministrul afacerilor externe,
Dănuț Sebastian Neculăescu,
secretar de stat

CALENDARUL
pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare începând cu anul 2020

Stabilirea și numirea Comisiei centrale, a comisiilor județene, a comisiilor din unitățile și instituțiile de învățământ	Până la 6 aprilie
Depunerea cererilor	Până la 17 aprilie
Efectuarea anchetelor sociale și evaluarea cererilor de către comisiile din unitățile și instituțiile de învățământ împreună cu comisiile de anchetă socială	18 mai - 29 mai
Centralizarea cererilor la Comisia centrală prin intermediul portalului dedicat	2 iunie-5 iunie
Afișarea pe portalul Ministerului Educației și Cercetării a listei nominale a beneficiarilor	8 iunie
Afișarea în fiecare unitate de învățământ a listei beneficiarilor	9 iunie
Depunerea contestațiilor	8-12 iunie
Rezolvarea contestațiilor	15-19 iunie
Afișarea rezultatului contestațiilor în fiecare unitate de învățământ	22 iunie
Afișarea pe portalul Ministerului Educației și Cercetării a listei finale a beneficiarilor, aprobată prin ordin al ministrului	6 iulie
Achiziția bonurilor valorice de către Ministerul Educației și Cercetării și distribuirea către inspectoratele școlare/universități	6-27 iulie
Eliberarea bonurilor valorice către beneficiari	27 iulie- 14 august
Achiziționarea de calculatoare	27 iulie-12 octombrie
Depunerea copiilor de pe facturi și de pe procesele-verbale de predare-primire de către elevi și studenți	28 iulie - 15 octombrie

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Depunerea de către operatorii economici a bonurilor valorice, a copiilor de pe facturi și de pe procesele-verbale de predare-primire spre decontare, la comisia județeană, respectiv la comisiile din instituțiile de învățământ superior; înregistrarea operatorilor economici pe portalul dedicat	25 iulie - 30 octombrie
Decontarea către operatorii economici	30 iulie - 20 noiembrie

ANEXA Nr. 2*)

LISTA

medicamentelor, echipamentelor de protecție, altor dispozitive sau echipamente medicale și materiale sanitare care pot fi utilizate în prevenirea, limitarea, tratarea și combaterea SARS-COV2

Nr. crt.	Numele produsului	Descrierea produsului	Codul NC
1.	Dispozitive medicale	Aparate respiratoare pentru îngrijire intensivă și subintensivă	ex 9019 20 00
		Ventilatoare medicale (aparate pentru respirație artificială)	ex 9019 20 00
		Alte aparate de oxigenoterapie, inclusiv corturi de oxigen	ex 9019 20 00
		Aparat pentru oxigenarea extracorporală cu membrană (ECMO)	ex 9018 90

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

2.	Monitoare	Monitoare multiparametri, inclusiv versiunile lor portabile	ex 8528 52 91
			ex 8528 52 99
			ex 8528 59 00
3.	Pompe	- Pompe de perfuzie pentru medicină	ex 9018 90 50
		- Pompe peristaltice pentru nutriție eternă	ex 9018 90 84
		- Pompe de aspirație	ex 8413 81 00
		Sonde de aspirație, injectomate	ex 9018 90 50
4.	Tuburi	Tuburi endotraheale	ex 9018 90 60 ex 9019 20 00
		Tuburi sterile	de la ex 3917 21 10 la ex 3917 39 00
5.	Căști	Căști NIV / CPAP (noninvazive)	ex 9019 20 00
6.	Măști NIV pentru față (noninvazive)	Măști NIV pentru față (noninvazive) și măști pentru protecția gurii și nasului	ex 9019 20 00
7.	Sisteme / mașini de aspirație	Sisteme de aspirație	ex 9019 20 00
		Mașini electrice de aspirație	ex 9019 20 00
			ex 8543 70 90
8.	Umidificatoare	Umidificatoare	ex 8415
			ex 8509 80 00
			ex 8479 89 97
9.	Laringoscoape	Laringoscoape	ex 9018 90 20

10.	Consumabile medicale	- Kituri/truse de intubație - Foarfece laparoscopice	ex 9018 90
		Seringi, cu sau fără ace	9018 31
		Ace metalice tubulare și ace pentru suturi	9018 32
		Ace, catetere, canule	ex 9018 39
		Truse de acces vascular	ex 9018 90 84
11.	Stații de monitorizare, dispozitive de monitorizare a pacientului - Aparate electro-diagnostice	Stații de monitorizare centrală pentru terapie intensivă	ex 9018 90
		- Dispozitive de monitorizare a pacientului capabile să urmărească simultan doi sau mai mulți parametri fiziologici - Aparate electro-diagnostice	9018 19 10 ex 9018 19 90
12.	Scanner cu ultrasunete	Aparate pentru diagnostic prin scanare ultrasonică (ecografe)	9018 12 00
13.	Electrocardiografe	Electrocardiografe	9018 11 00
14.	Scannere / sisteme computerizate de tomografie	Aparate de tomografie computerizată	9022 12
		Aparate de scanare	ex 9022 14 00
15.	Măști	- Mască de față textilă, <i>fără</i> filtru înlocuibil sau părți mecanice, incluzând măști chirurgicale și măști de față confecționate din materiale textile nețesute	ex 6307 90 98
		- Mască de față FFP2 și FFP3	ex 6307 90 98
		Măști chirurgicale din hârtie	ex 4818 90 10

			ex 4818 90 90
		Măști de gaz cu piese mecanice sau filtre înlocuibile pentru protecție împotriva agenților biologici. Includ de asemenea, măști care încorporează protecție pentru ochi sau scuturi faciale	9020 00 00
16.	Mănuși	Mănuși din plastic	ex 3926 20 00
		Mănuși chirurgicale din cauciuc	4015 11 00
		Alte mănuși de cauciuc	ex 4015 19 00
		Mănuși tricotate sau croșetate care au fost impregnate sau acoperite cu materiale plastice sau cauciuc	ex 6116 10
		Mănuși din material textil care nu sunt tricotate sau croșetate	ex 6216 00
17.	Scuturi din plastic pentru față	- Scuturi de unică folosință și reutilizabile	ex 3926 20 00
		- Scuturi din plastic pentru față (acoperind mai mult decât zona ochilor)	ex 3926 90 97
		- Viziere	
18.	Ochelari de protecție	Ochelari de protecție	ex 9004 90 10 ex 9004 90 90
		19.	Combinezoane - halate impermeabile - diverse tipuri, diferite dimensiuni
Îmbrăcăminte de protecție din material plastic	ex 3926 20 00		

	- Îmbrăcăminte de protecție pentru uz chirurgical / medical alcătuit din pâslă sau materiale neșesute impregnate, acoperite sau laminate (șesături de la pozițiile 56.02 sau 56.03)	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte din hârtie	ex 4818 50 00
		Îmbrăcăminte, alcătuite din șesături tricotate sau croșetate de la pozițiile 5903, 5906 sau 5907	ex 6113 00 10 ex 6113 00 90
		Alte articole de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate	6114
		Îmbrăcăminte de protecție pentru uz chirurgical / medical din pâslă sau neșesute, impregnate sau nu, acoperite sau laminate (șesături de la pozițiile 5602 sau 5603). Aceasta include articole de îmbrăcăminte lipite.	ex 6210 10
		Alte articole de îmbrăcăminte de protecție din materiale textile șesături sau șesături care sunt impregnate, acoperite sau laminate (de la pozițiile 5903, 5906 sau 5907)	ex 6210 20 ex 6210 30 ex 6210 40 ex 6210 50
20.	Huse / acoperitori pentru încălțăminte	Huse / acoperitori pentru încălțăminte	ex 3926 90 97 ex 4818 90 10 ex 6307 90 98
21.	Articole pentru acoperit capul	Caschete din material textil	ex 6505 00 30
		Pălării și alte articole pentru acoperit capul, căști de păr din orice material	ex 6505 00 90
		Alte articole pentru acoperit capul, chiar căptușite sau împodobite	ex 6506

22.	Termometre	Termometre cu lichid pentru citire directă, inclusiv termometru clinic standard „Mercur în sticlă ”	9025 11 20 ex 9025 11 80
		Termometre digitale sau termometre cu infraroșu pentru amplasare pe frunte	ex 9025 19 00
23.	Săpun de mâini	Săpun și produse organice tensioactive și preparate pentru toaletă	ex 3401 11 00 ex 3401 19 00
		Săpun și preparate organice tensioactive Săpun sub alte forme	ex 3401 20 10 ex 3401 20 90
		Agenți organici de suprafață (în afară de săpun) - cationici	ex 3402 12
		Agenți organici de suprafață și preparate pentru spălarea pielii, sub formă de lichid sau cremă și puse la vânzare cu amănuntul, indiferent dacă conțin sau nu săpun	ex 3401 30 00
24.	Distribuitor de dezinfectant pentru mâini montat pe perete	Distribuitor de dezinfectant pentru mâini montat pe perete	ex 8479 89 97
25.	Alcool, în litri	Nedenaturat, care conține în volum 80% sau mai mult alcool etilic	2207 10 00
		Denaturat, de orice concentrație de alcool	ex 2207 20 00
		Nedenaturat, care conține în volum mai puțin de 80% alcool	ex 2208 90 91 ex 2208 90 99

26.	Soluție apă oxigenată	Apă oxigenată, solidificată sau nu cu uree	2847 00 00
	Preparate dezinfectante pe bază de apă oxigenată, pentru curățarea suprafețelor, Dezinfectanți	Alte preparate dezinfectante	3808 94
27.	Cărucioare pentru urgențe	Cărucioare pentru persoane cu handicap (scaune cu rotile)	ex 8713 90 00
		Paturi și târgi pentru mutarea pacienților în spitale, clinici	ex 9402 90 00
28.	Prelevator de ARN	Prelevator de ARN	ex 9027 80
29.	Kituri de testare pentru COVID-19 / Instrumente și aparate utilizate pentru testele de diagnostic	- Kituri de testare pentru Coronavirus	ex 3002 13 00
		- Reactivi de diagnosticare pe baza de reacții imunologice	ex 3002 14 00 ex 3002 15 00 ex 3002 90 90
		Reactivi de diagnosticare pentru testul de reacție polimerază în lanț (PCR) cu acid nucleic	ex 3822 00 00
		Instrumente utilizate în laboratoarele clinice pentru diagnosticul in vitro	ex 9027 80 80
		Kituri de testare	ex 9018 90

			ex 9027 80
30.	Tampoane	Vată, tifoane, feșe și articole similare (de ex pansamente, cataplasme), impregnate sau acoperite cu substanțe farmaceutice pentru scopuri medicale, chirurgicale	ex 3005 90
31.	Echipamente pentru înființarea spitalelor de campanie	Paturi de spital	ex 9402 90 00
		Corturi	ex 6306 22 00 ex 6306 29 00
		Corturi din plastic	ex 3926 90 97
32.	Medicamente	Apă oxigenată, prezentată ca medicament Paracetamol Hidroxiclorochină Lopinavir / Ritonavir Remdesivir Tocilizumab Favipiravir Umifenovir	ex 3003 90 00 ex 3004 90 00 ex 3003 ex 3004
33.	Sterilizatoare medicale, chirurgicale sau de laborator	Sterilizatoare medicale, chirurgicale sau de laborator	8419 20 00
34.	Propan-1-ol (alcool propilic) și	Propan-1-ol (alcool propilic) și propan-2-ol (alcool izopropilic)	2905 12 00

	propan-2-ol (alcool izopropilic)		
35.	Eteri, eter-alcooli, eter-fenoli, eter- alcool-fenoli, peroxizi de alcool, peroxizi de eter, peroxizi cetonici	Eteri, eter-alcooli, eter-fenoli, eter-alcool- fenoli, peroxizi de alcool, peroxizi de eter, peroxizi cetonici	ex 2909
36.	Acid formic	Acid formic și sărurile lui	2915 11 00 2915 12 00
37.	Acid salicilic	Acid salicylic și sărurile lui	2918 21 00
38.	Câmpuri operatorii de unică folosință formate din țesături de la poziția 5603, de tipul celor utilizate în timpul procedurilor chirurgicale	Câmpuri operatorii de unică folosință formate din țesături de la poziția 5603, de tipul celor utilizate în timpul procedurilor chirurgicale	6307 90 92
39.	Materiale nețesute, chiar impregnate, acoperite sau lamine	Materiale nețesute, chiar impregnate, acoperite, acoperite sau laminate	ex 5603 11 10 ex 5603 94 90
40.	Articole de tipul celor utilizate în scopuri	Cearceafuri de hârtie	ex 4818 90

	chirurgicale, medicale sau igienice, care nu sunt destinate vânzării cu amănuntul		
41.	Sticlărie de laborator, sterilă sau farmaceutică	Sticlărie de laborator, sterilă sau farmaceutică, chiar gradată sau calibrată	ex 7017 10 00 ex 7017 20 00 ex 7017 90 00
42.	Dispozitive medicale	Consola ECMO/ECLS - Oxigenatoare membranei extracorporale/Sistem extracorporal de susținere a vieții	ex 9018 90 84
		Izolete cu presiune negativă pentru transportul pe targă	ex 9402 90 00
		Scannere termice	ex 9018 20 00 ex 9025 19 00
43.	Camere de izolare cu presiune negativă	Camere de izolare cu presiune negativă	ex 9406
44.	Unitate de terapie intensivă mobilă	Unitate de terapie intensivă mobilă	ex 8716

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

